

tillod mig at sige, at det ærede Medlem var lidensfabelig, og det sagde jeg, fordi han indbragte i sit Foredrag en Mængde forskellige Ting, som det forekom mig havde mindre værd for denne Sag at gjøre. Han udbrød saaledes pludselig: Hvad er Lurus? Det minde mig om den gamle Sætning af Plinius: Hvad er Sandhed? Det forekommer mig virkelig, at dette Begreb, Lurus, har Intetfornøjelse at gjøre med dette Lovforslag. Det ærede Medlem sagde, at man havde angrebet Hundeholdet som et særligt Udslag af Lurus og fremstillede alligevel Sagen saaledes, som om det egentlig kun var Smaa-folk, der holdt Hunde. Han sagde, at man vilde Smaafolk til Livs med dette Lovforslag, og samtidig forekommer det mig, sagde han, at Forslaget vilde angribe Hundeholdet som Tegn paa Lurus. Jeg forstaaer ikke den logiske Sammenhæng mellem de to Ting. Men jeg tror iøvrigt, at det er ganske forkert at sige, at det er Smaafolk, der holder Hunde. Det er absolut lige saa meget velhavende Folk, der holde denne Lurus her i Byen og i det Høje her i Landet. Det ærede Medlem havde en let Seir ved at omtale § 15, idet han efter min Mening citerede den forkert. Han sagde, at efter denne Paragraf er det forbudt Hundene at gaa eller at Hundene i alt Fald kunde blive dragne til Ansvar, naar de gaaede, men i § 5 staar der kun at Eieren er ansvarlig for, naar en løsgaaende Hund foruilmper de Væfarende ved gaaende at forfølge dem. Der skal altsaa disse to Ting til, at Hunden gaaende forfølger, og at en Væfarende foruilmper. Uden dette er der albelovs intet Ansvar paadrages. Det ærede Medlem vil altsaa nok forstaa, at man i og for sig ikke vil forbyde at gaa. Men jeg vil dog paa den anden Side nævne, at det er ikke tilladt Mennecker udfældende at forfølge hinanden paa Gaden, saa det kunde dog forsvares, at man heller ikke vilde tillade Hunde at fare gaaende omkring. Det ærede Medlem maa vide, at det er regnet ud, at Hundeholdet her i Landet er for stort, og at de Afgifter, som det koster om Maaet, ere i det Mindste dobbelt saa stort, som det, der gaar med til Skolevæsenet. Sagen er vist dog, at vi her ere komne langt ind paa en Bane, som er ret uheldig. Nu siger det ærede Medlem, at de Folk naturligvis maa have Lov til at bruge deres Penge, som de vilde. Ja, det er sandt, men vi forhindre jo heller ikke absolut ved denne Bestemmelse noget Mennecke i at holde Hunde. Der sættes kun en Afgift derfor. Derfor forstaaer jeg ikke ganske det ærede Medlems Indvendinger mod Lovforslaget. Det forekom mig forøvrigt,

som om han ret nemt kunde blive enig med os, thi han sagde, at han egentlig kun vilde beskytte de smaa Hunde mod, at de kom til at betale en alt for stor Afgift. Men nu er Afgiften jo i Lovforslaget sat saaledes, at den gaar fra 10 til 30 Kroner. Det synes altsaa rimeligt, at de smaa Hunde i Følge § 1 falde ind under Begrebet 10 Kr., og jeg forstaaer derfor ikke, om det ærede Medlem mener, at denne Afgift i og for sig er for høi for en Hund; thi hvis den ikke mener det, vil han jo let blive enig med Lovforslaget i at sætte en Skat for de smaa Hunde af 10 Kr. og for de store af 30 Kr., skjøndt det naturligvis kan blive vanskeligt, jeg veed ikke, hvor vidt det er muligt, at blive enig med det ærede Medlem om at faae denne Udskillelse draget mellem en lille og en stor Hund. Det var jo muligt, at han havde andre Regler derfor end dem, der findes i Lovforslaget, og vil gjøre andre Regler gjældende med Hensyn til dem, man kalder de store Hunde, og som han med megen Brede talte for. Nøtere — han har maaste en mere hjælen Benværelse for de smaa Hunde, der skulde belægges med mindre Afgift end den, som her er foreslaaet. Det ærede Medlem nævnte, at der var 70,000 Mennecker, der havde understrevet Adressen mod Loven, og kun et langt ringere Antal, jeg tror 12,000, som havde understrevet den for Loven Ja, det synes jeg kun viser, i hvilken Grad Loven er nødvendig. Det viser, i hvilken Grad denne Mand at holde Hund har bredt sig her i Landet, siden man har kunnet faae 70,000 Mennecker til at understrive en Adresse mod en Lov, som jo i Virkeligheden ikke gjør noget Indgreb i disse Menneckeres Ret. Det ærede Medlems Forsøg paa deraf at slutte Noget med Hensyn til at bevise at der er en Stemning imod denne Lov, synes jeg, i Virkeligheden slaar ham selv. Jeg tror nu, at den Stemning er ret vel hidset op ved forskellige Avisartikler og Dyrebekyttelsesartikler, idet man har fremstillet Sagen hvad det ærede Medlem — naturligvis tilfældig — ogsaa kom til at gjøre, som om man virkelig vilde Hundene til Livs. Nei, det er ikke saaledes. Vi ville kun have Lov til at gaa i Fred for Hundene her paa Gaderne. Den, som ikke holder Hund, men som f. Ex. har Børn, vil vide, at man virkelig med nogen Nædsel ser sine Børn, naar de ikke ere store, smaa Pigebørn f. Ex. vove sig ud paa Kjøbenhavns Gader, idet de der ere udsatte for meget større Farer end Folk i Almindelighed tror. Man gaar og giver Barnepigens Paalæg om at passe paa eller gaar selv med, og dog er man stedse i en ikke ringe Vængstelse for, at